

Chương 475: Thảm Hoạ Cổng (27) - Tiến Đến Rizaira

(Số từ: 3001)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

14:42 PM 27/06/2023

Không thể bỏ lại Edina cho đến bây giờ, tôi dự định khởi hành ngay khi tìm được người thay thế phù hợp. Tôi dự định sẽ lên đường vào ngày hôm sau khi chuẩn bị xong xuôi.

Đêm trước ngày khởi hành, Charlotte đến gặp tôi. Lúc đầu, cô ấy có vẻ khá bối rối khi thấy tôi ngủ chung phòng với Harriet, nhưng cô ấy không hỏi bất kỳ câu hỏi nào.

Cảm thấy khó xử hơn vì cô ấy không hỏi gì cả, cô ấy có vẻ chấp nhận quyết định của tôi.

Charlotte hỏi tôi khi chúng tôi đang ở trên sân thượng, "Reinhardt, em có một điều muốn hỏi anh."

"Nó là gì?"

“Em muốn biết phạm vi thẩm quyền của mình.”

Cô ấy muốn biết mình có thể đi được bao xa và ranh giới được vạch ra ở đâu.

Rốt cuộc, Charlotte bất ngờ được đặt lên ngai vàng sau hai năm xoay sở.

Charlotte nhìn ra ngoài cửa sổ với vẻ mặt điềm tĩnh.

“Em nghĩ rằng mình chắc chắn có thể kiểm soát lũ quỷ. Nhưng như anh biết đấy, những senpai, bao gồm cả các thành viên hội đồng, là bạn bè và đồng minh của anh. Vì vậy, sự ra lệnh và kiểm soát của em sẽ không có tác dụng với họ.”

“...Đúng.”

“Em rất vui vì anh đã tin tưởng và em sẽ cố gắng hết sức để đáp ứng mong đợi của anh. Nhưng nếu anh rời khỏi Edina trong một thời gian dài vào thời điểm này, điều đó chắc chắn có thể dẫn đến sự bất hòa giữa em và những người khác.”

Charlotte đã nói rõ sự thật.

Các thành viên hội đồng không nằm dưới sự kiểm soát trực tiếp của tôi.

—Liana, Olivia, Harriet và Airi là bạn của tôi.

Mặc dù cô ấy có thể kiểm soát những người khác bên dưới họ, nhưng họ có quyền phớt lờ mệnh lệnh của nhiếp chính, vì họ không khác gì những người đóng góp sáng lập.

Đặc biệt, Liana và Olivia không thích Charlotte.

Họ có khả năng chống cự cao nếu Charlotte, người đột nhiên xuất hiện, bắt đầu ra lệnh.

Do đó, quyết định rời khỏi Edina của tôi trước khi quyền cai trị của nhiếp chính được ổn định là rất nguy hiểm.

Charlotte đang nói rằng xung đột nội bộ có thể xảy ra.

Charlotte chỉ có một nguồn sức mạnh ở Edina.

Tuyên bố ủng hộ của tôi với tư cách là Ma Vương.

Chỉ điều đó thôi là không đủ để kiểm soát toàn bộ Edina vì vẫn chưa có gì được chứng minh.

"Hãy nói với em rằng em không có quyền chỉ huy hoặc kiểm soát những người trên Tứ Thiên Vương, và em sẽ không nói bất cứ điều gì về sự việc của họ."

Cô ấy không yêu cầu thẩm quyền mà để làm rõ thẩm quyền của mình, đó là lý do tại sao cô ấy đưa ra chủ đề này.

Tôi muốn sự cai trị của Charlotte với tư cách là nhiếp chính kế thừa hoàn toàn quyền lực của tôi.

Tuy nhiên, tôi cũng đồng ý rằng Olivia và Liana, những người đã dày công xây dựng nên Edina cho đến nay, có thể cảm thấy không thoải mái với sự xuất hiện đột ngột của Charlotte và những mệnh lệnh của cô ấy.

Ngay cả khi họ hiểu một cách hợp lý và làm theo ý định của tôi, điều đó sẽ gây khó khăn cho họ về mặt cảm xúc.

Trên thực tế, tôi không có vấn đề gì với họ vì không có xung đột tình cảm. Họ thường đồng ý với ý kiến của tôi và chúng tôi sẽ thảo luận cho

đến khi đạt được sự đồng thuận khi họ cho rằng tôi sai.

Trong trường hợp của Harriet, cô ấy đã hết lòng giúp đỡ Charlotte.

Airi có lẽ sẽ không có bất kỳ vấn đề gì với Charlotte vì cô ấy dường như cảm nhận được ảnh hưởng của Archdemon.

Tuy nhiên, Liana ghét Đế chế, và Olivia không thích Charlotte, người không tin tưởng tôi.

Khả năng xích mích giữa hai người khiến tôi lo lắng.

Tôi nên làm gì?

—Tứ Thiên Vương.

Nói cách khác, nếu tôi bảo Charlotte đừng cố kiểm soát Tứ Thiên Vương và Hội đồng Trưởng lão, cô ấy sẽ trở nên vô dụng.

Tôi cần một người có thể đại diện cho tôi hoàn toàn chứ không phải kẻ nửa vờ nửa vờ.

Vì vậy, nói một cách thẳng thắn, tôi không cần một nhiếp chính mà là một Nữ hoàng của Ma giới, người có thể đại diện hoàn toàn cho tôi.

“Em cũng biết vị trí của mình. Vì vậy, ít nhất là không có quyền ra lệnh hay can thiệp vào họ...”

"Đủ rồi."

Tuy nhiên, khi nghe những lời của Charlotte, tôi ngắt lời cô ấy.

“Em là người đại diện của anh. Hoàn toàn.”

Tôi nhìn vào mắt Charlotte và nói vậy.

“Em phải coi mình không phải là một nhiếp chính, mà là một Ma vương khác. Và em phải trở thành như vậy.”

Charlotte cần mệnh lệnh, không phải yêu cầu hay thuyết phục.

Tôi ước điều đó.

Tôi muốn em trở thành người đại diện hoàn hảo của tôi.

—Liana và Olivia.

Xung đột tình cảm có thể nảy sinh giữa hai người và các vấn đề chính trị có thể xảy ra.

Olivia và Liana thậm chí có thể cảm thấy bức bối về Charlotte, không chỉ riêng tôi.

Nếu họ oán giận tôi, tôi sẽ cảm thấy có lỗi và có thể phải xin lỗi.

Nhưng đây không phải là một trò chơi chính trị mờ hồ nào đó mà là quản lý quốc gia.

Chỉ vì Olivia đã làm rất nhiều cho tôi và Liana đã hy sinh rất nhiều cho tôi, nên họ không có quyền phớt lờ chế độ nhiếp chính mà tôi đã thiết lập.

Nếu họ cố tình phớt lờ và loại trừ Charlotte, tôi chắc chắn sẽ thất vọng về họ vì đã cố tình cản trở việc điều hành quốc gia chỉ vì những cảm xúc tầm thường như vậy.

Ngay từ đầu, tôi thậm chí không nghĩ rằng họ chỉ có khả năng đó.

Họ sẽ nhận ra sự cần thiết của Charlotte.

Và Charlotte sẽ được công nhận vì sự cần thiết của cô ấy.

Cô ấy phải chứng minh rằng cô ấy có khả năng như vậy.

"Vì vậy, bằng cách nào đó, hãy kiểm soát."

"..."

Trước lời nói của tôi, Charlotte lặng lẽ ngược nhìn tôi.

Vị vua nên hỗ trợ cô ấy với tư cách nhiếp chính đã rời đi ngay khi cô ấy trở thành nhiếp chính.

Đối với tôi cũng khó khăn như vậy, Charlotte phải lãnh đạo các công việc quốc gia giữa các bộ trưởng không thích cô ấy.

Không phải tôi mời cô ấy làm một công việc dễ dàng; ngay cả khi khó khăn, cô ấy phải trở thành người đại diện hoàn hảo của tôi.

Không, đó là mệnh lệnh.

"Vâng em đã có được nó."

Charlotte gật đầu.

Có thể lạ khi nghĩ theo cách này.

—Ngày hôm sau.

Reinhardt đã đi đâu đó.

"Tại sao... Anh ấy đi đâu mà không nói cho tôi biết..."

Harriet thở dài thườn thượt, nhìn về chỗ Reinhardt vừa đứng trước khi biến mất bằng [dịch chuyển tức thời].

Ở nơi mà nhà vua rời đi sau khi bổ nhiệm nhiếp chính, có Harriet, Charlotte và Olivia.

Một khi việc bàn giao ít nhiều hoàn tất, Harriet sẽ quay trở lại nhiệm vụ ban đầu là nghiên cứu phép thuật sau khi chỉ định một thư ký mới.

Lý do tại sao Ma vương bổ nhiệm một nhiếp chính không chỉ để giải phóng bản thân mà còn để Harriet, người đã sử dụng bộ não của mình thay mặt anh ta.

Charlotte lặng lẽ nhìn chăm chăm vào nơi mà Reinhardt đã rời đi.

Và một cách tự nhiên, cô không thể không cảm thấy Olivia đang nhìn mình.

Charlotte nhìn Olivia với một chút e ngại.

"Cô có điều gì muốn nói không, Giáo hoàng Olivia?"

"..."

Câu hỏi của Charlotte bị đáp lại bằng sự im lặng khi Olivia nhìn chăm chăm vào cô ấy, dường như đang cố đánh giá điều gì đó.

Charlotte không thể đọc được bất kỳ sự thù địch nào từ ánh mắt đó.

Ít nhất là chưa.

"Reinhardt quá tốt bụng."

"..."

"Tử tế đến mức ngu ngốc. Tôi tự hỏi liệu anh ấy có nên tin những người mà anh ấy không nên tin hay không."

Charlotte lặng lẽ nhìn chăm chăm vào Olivia khi cô ấy nói thẳng thừng như vậy.

"Nếu tôi phản bội Reinhardt, cô sẽ làm gì?"

"..."

"Nếu tôi cố tình hủy hoại Edina, tôi sẽ đi đâu sau đó?"

Olivia không có câu trả lời cho câu hỏi đó.

"Tôi không thể quay trở lại Đế chế sau khi Reinhardt cứu tôi khỏi bị hành quyết ở đó."

Harriet lặng lẽ lắng nghe cuộc nói chuyện của họ.

"Vì vậy, tôi không có lý do gì để cố ý hủy hoại nơi này, và không có lý do gì để tôi làm như vậy."

"Có những người sẽ hủy hoại người khác thậm chí phải trả giá bằng sự hủy diệt của chính họ. Gần đây, có khá nhiều người trong số họ."

Charlotte gật đầu trước những lời của Olivia.

"Cô nói đúng. Tôi cho là vậy."

Olivia đã từng thấy nhiều người sẵn sàng mạo hiểm mạng sống của mình để giết Ma vương.

Một lòng thù hận sâu sắc mong muốn sự hủy diệt thậm chí phải trả giá bằng sự hủy diệt của chính mình.

"Tôi hiểu tại sao cô có thể không tin tưởng tôi, và tôi biết tôi đã phạm tội."

"..."

"Tuy nhiên, tôi sẽ cố gắng hết sức."

Charlotte cúi đầu.

Cô chưa bao giờ có ý định chiến đấu ngay từ đầu.

Không có so sánh.

Người dân ở đây tin tưởng Reinhardt.

Nhưng cô ấy, người đã không tin tưởng Reinhardt nhưng cuối cùng đã được anh ấy cứu, lại ở một đẳng cấp khác.

"Tôi có thể yêu cầu quá nhiều sự hỗ trợ của cô, nhưng xin đừng nghĩ rằng tôi đang làm điều gì đó để phá hỏng bất cứ điều gì."

Charlotte cúi đầu thật sâu trước Olivia.

"Từ giờ trở đi, tôi rất mong được hợp tác với mọi người."

"..."

Cụu Công chúa với mặc cảm tội lỗi cúi đầu trước người đã có quyết định trọng đại hơn mình.

Trước cái cúi đầu khiêm tốn đó, Olivia cau mày.

"...Tại sao điều này lại khiến tôi khó chịu hơn?"

Ước gì mình đã cúi kính hơn, Olivia đá một hòn đá lung tung và xông ra khỏi thủ đô hoàng gia.

-Argh! Khó chịu!

Một cuộc tranh luận cần cả hai bên tham gia.

Hiện tại, cô ấy đang tức giận, nhưng đối thủ của cô ấy sẽ không cho cô ấy lý do để chiến đấu.

Olivia xông ra khỏi lâu đài, trút bỏ nỗi bức bối của mình.

Charlotte nhìn Harriet.

"Cảm ơn vì mọi thứ cho đến nay, Harriet. Tôi mong được làm việc với cậu trong tương lai."

"À, không, sao cậu lại cúi đầu như vậy..."

Harriet, bối rối, vẫy tay điên cuồng.

Tôi không biết nhiều về quê hương của Ellen.

Một ngôi làng ở góc xa phía tây nam của Kernstadt, gần biên giới và trên núi. Ellen nói với tôi rằng một số lượng đáng kể người dân thậm chí còn không biết rằng có một ngôi làng như vậy tồn tại. Cô ấy chỉ ra vị trí chung trên bản đồ, nhưng nó quá rộng.

Tên của ngôi làng là Rezaira.

Đương nhiên, cái tên đó không có trên bất kỳ bản đồ nào.

Ban đầu, có thể có những người ở những ngôi làng gần đó biết vị trí của Rezaira. Tuy nhiên, sau sự cố Cổng, tất cả những ngôi làng nhỏ như vậy đã bị phá hủy.

Vì vậy, phải từ bỏ kỳ vọng tìm được người biết chính xác vị trí của Rezaira.

Không có cách nào để biết liệu Rezaira có còn nguyên vẹn sau sự cố này hay không.

Tuy nhiên, mặc dù tôi không hoàn toàn chắc chắn, mẹ của Ellen được cho là một người mạnh mẽ hơn Saviolin Tana.

Tôi không biết gì cụ thể về mẹ của Ellen.

Mẹ của Ellen tên là Luna Artorius.

Và cô ấy tự gọi mình là Chủ nhân của Mặt trời và Mặt trăng.

Do đó, người ta suy đoán rằng cô ấy có thể có liên quan đến gia tộc Chúa tể ma cà rồng, cụ thể là gia tộc Mặt trời và Mặt trăng đã biến mất từ lâu.

Cô ấy cũng nói rằng đó là một nguyên tắc không can thiệp vào công việc của thế giới.

Tôi không biết tại sao, nhưng nếu đó là sự thật, thì sự cố công có thể đã không gây ra bất kỳ chuyển động nào từ các tộc Mặt trời và Mặt trăng.

Rizaira có thực sự tránh được hậu quả của sự cố công không?

Có phải Luna Artorius thực sự không can thiệp vào tình huống này?

Tôi có thể tìm thấy Rizaira không?

Tôi vẫn không biết gì cả.

Tôi không thể trực tiếp hỏi Ellen về nơi ở của Luna. Tốt hơn hết là đừng gặp Ellen nếu có thể. Đó thậm chí không phải là một tình huống mà tôi có thể.

Lý do tôi muốn gặp Luna Artorius rất đơn giản.

Tôi không biết làm thế nào để thuyết phục cô ấy, nhưng tôi muốn nhờ cô ấy hướng dẫn. Sức mạnh siêu việt mà cô ấy sở hữu, mà ngay cả tôi cũng không thể hiểu được.

Tôi không biết đường, và không có một lý do nào để cô ấy dạy tôi.

Nếu cứ thế này, tôi sẽ phải sử dụng Alsbringer trong trận chiến cuối cùng.

Tôi không muốn chết như vậy.

Mặc dù tôi có thể giải quyết tình hình mà không cần sử dụng Alsbringer, nhưng nếu sau này tôi phải chiến đấu với Ellen vì lý do nào đó, tôi không thể đánh bại cô ấy trong tình trạng hiện tại.

Ít nhất sự thật rằng tôi phải có sức mạnh ngang bằng hoặc lớn hơn Ellen để tôi có quyền lựa chọn không thay đổi.

Tôi phải đạt đến Master Class trước trận chiến cuối cùng. Nếu có thể, tôi phải sở hữu nhiều sức mạnh hơn nữa.

Có thể có những pháp sư xuất sắc xung quanh tôi, nhưng không ai trong số họ đạt đến Master Class.

Người mạnh mẽ nhất mà tôi biết là Saviolin Tana.

Nhưng không thể nhờ cô ấy hướng dẫn trong tình huống này.

Đó là lý do tại sao tôi phải tìm Luna Artorius, người được cho là còn mạnh hơn cô ấy.

Nó thực sự mơ hồ.

Để cầu xin mẹ của Ellen giúp tôi mạnh mẽ hơn.

Trong tình huống này.

Vào thời gian này.

Chẳng phải là quá vô lý trong một tình thế mà mọi thứ đã sụp đổ hay sao?

Trong khi những con quái vật đang lang thang đâu đó trên lục địa, tôi đứng trước vùng núi ở phía tây nam Kernstadt, cảm thấy vô cùng mơ hồ.

"Cái này là cái gì...?"

Một ngôi làng miền núi, họ nói.

Trước mắt tôi là một vùng núi, không khác gì một pháo đài tự nhiên chứa đầy những khối đá kỳ dị.

Khi tôi nghe tin từ Ellen, nó giống như một ngôi làng phía sau một ngọn đồi lân cận, nhưng có một vùng cao nguyên rộng lớn.

Khu vực này được gọi là dãy núi Suren trên bản đồ.

Ellen...

Em không thể gọi một nơi ẩn mình trong dãy núi dốc như vậy là một ngôi làng miền núi...

Nghĩ lại thì, Ellen luôn có một chút khác biệt so với những người bình thường.

Tôi chưa bao giờ nghĩ rằng mình sẽ tìm thấy Rizaira một cách dễ dàng.

Mặc dù tôi đã kiểm tra bản đồ nhưng dãy núi này rất rộng lớn.

Hơn nữa, không đời nào một con đường thích hợp dẫn đến Rizaira lại được xây dựng ở một địa hình nguy hiểm như vậy.

-Áhhhhhhhhh!

Ở giữa dãy núi, có thể nghe thấy tiếng kêu của những con quái vật không tên.

Những con quái vật đã vào núi giờ đang lang thang khắp lục địa.

Sẽ mất vài ngày, vài tuần hoặc thậm chí vài tháng để đi lang thang?

Ở một vùng núi mà quái vật có thể tấn công và giết tôi bất cứ lúc nào, liệu có thể tìm thấy Rizaira không?

Tôi sẽ ngủ ở đâu, và tôi sẽ tìm thức ăn ở đâu?

Mặc dù đó là để chuẩn bị cho trận chiến cuối cùng. Có vẻ như tôi phải chơi một trò chơi sinh tồn ở khu vực trên cao tràn ngập quái vật.

"Ah..."

Chà, chưa bao giờ có lúc mọi thứ diễn ra dễ dàng cả.

Tôi đã luôn cố gắng tìm thấy những gì tôi đang tìm kiếm và đã có được nó.

Một số phận mạnh mẽ đã làm việc cho tôi.

Tôi định tìm Rizaira và gặp mẹ của Ellen.

Vì vậy, tôi sẽ có thể tìm thấy nó và gặp cô ấy.

Tôi bước vào dãy núi bao la và nguy hiểm.

Để không hy sinh mạng sống của tôi trong trận chiến cuối cùng.

Tôi phải trở nên mạnh mẽ hơn.

Không thất bại.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading